

Hög tid luckra upp skyddet för fasta anställningar

Svenska Dagbladet den 4 mars 2010

TCO:s Samuel Engblom är synbarligen upprörd över att få sina arbetsmetoder granskade (28/2). Viktigast är dock att han inte nekar till min anklagelse (26/2) att ha undanhållit svenska forskningsresultat som visar att Lagen om anställningsskydd ökar ungdomsarbetslösheten. Resultatens relevans ligger i att de visar att man faktiskt kan påverka ungdomsarbetslösheten med förändringar i las.

Att sedan de *fortsatta* liberaliseringarna av reglerna för tidsbegränsade anställningar under 2007 inte tycks ha minskat ungdomsarbetslösheten beror sannolikt på att gapet i skydd mellan de fasta och tidsbegränsade anställningarna helt enkelt blivit för stort.

Erfarenheterna från länder som följt en lika ensidig reformstrategi, med fortsatt starkt skydd för fast anställda, visar att antalet tidsbegränsat anställda ökat, men inte den totala sysselsättningen, och att det främst är ungdomar och invandrare som får stå för den ökade flexibiliteten. Detta talar för att det är hög tid att luckra upp skyddet för fasta anställningar.

Slutsatserna om anställningsskyddets negativa effekter för ungdomar vilar inte enbart på de specifikt svenska studierna utan även på ett stort antal andra studier där flera länder ingår, inklusive Sverige.

Det faktum att dessa resultat är så pass robusta – trots skillnader i länderurval, tidsperioder och mått på anställningsskyddet – talar för att sambandet är genuint och inte påverkas på ett avgörande sätt av utelämnade variabler, vilket Engblom försöker påskina i sin rapport.

I takt med att Engbloms argument tryter gör han också ett försök att misstänkliggöra IFN. Professionell objektivitet utgör riktlinjerna för all forskning som bedrivs vid IFN. Alla vetenskapliga arbeten, inklusive min bok om anställningsskydd, granskas av externa och oftast anonyma, forskare innan publicering kan bli aktuell. Någon sådan kvalitetsgranskning av TCO:s rapporter förekommer inte, vilket varje läsare av Engbloms skrivelser bör ha i åtanke.

PER SKEDINGER

docent i nationalekonomi, verksam vid Institutet för Näringslivsforskning (IFN), tidigare vid Fackföreningsrörelsens Institut för Ekonomisk Forskning (FIEF)